

socialmedicinsk tidskrift

sextionde årgången häfte nr 2 1983

Sturegatan 4, Sundbyberg. Tfn 08/98 40 44

Postadress: 172 83 Sundbyberg

Postgiro 1179-1

Allmän redaktion:

Claes-Göran Westrin, redaktör och ansvarig utgivare

Ann Appelgren, red. sekr.,

Brita Bahrton, bitr. red. sekr.

Elisabeth Natt och Dag, expedition

Redaktionsutskott:

Erik Allander, professor i socialmedicin, Huddinge

Per Bjurulf, professor i socialmedicin, Linköping

Arne Borg, socialdirektör, Stockholm

Axel Gisslén, kommunalråd, Örebro

Gunnar Häggberg, socialchef, Falun

Olle Höök, professor i medicinsk rehabilitering, Göteborg

Sven-Olof Isacson, professor i socialmedicin, Lund

Willy Karlsson, socialchef, Örebro

Bengt Lindegård, professor i socialmedicin, Göteborg

Gunnar Lindgren, professor em. i socialmedicin, Lund

Ivan Magnusson, socialdirektör, Uppsala

Bengt Scherstén, professor i allmänmedicin, Lund

Leif Svanström, professor i socialmedicin, Stockholm

Gösta Tibblin, professor i allmänmedicin, Uppsala

Villy Wiklund, socialchef, Östersund

Kan vi planera bättre för primärvården och socialtjänsten?

Vid ett symposium anordnat av institutionen för klinisk samhällsmedicin och enheten för forskning inom primärvård vid Lunds universitet tillsammans med vårdcentralen i Dalby och socialtjänsten i Lunds östra distrikt vid 1981 års Dalby-dagar konstaterades: — det behövs bättre planering underlag.

Den svenska hälso- och sjukvården och socialtjänsten har under det senaste decenniet kraftigt utbyggts. Samtidigt genomgår såväl socialtjänsten som hälso- och sjukvården genomgripande förändringar i sam-

band med en ny lagstiftning. Fullföljandet av dessa lagar och intentionerna bakom dem ställer stora krav på samhällets organ. Sålunda kommer den nya socialtjänstlagen på sikt att medföra behov av genomgripande förändringar av det sociala arbetets innehåll, metoder, organisation och samverkansformer. Den långsiktiga kunskapsutvecklingen och kompetensuppbyggnaden måste tillåtas att utvecklas inom organisatoriska ramar som både stimulerar till samarbete med de planerande organen och med andra discipliner såsom hälso- och sjukvården.

Sjukvårdshuvudmännen har ålagts ett vidgat ansvar så att de förutom att erbjuda sjukvård även skall förebygga ohälsa hos befolkningen genom insatser riktade mot såväl människor som miljön. Detta kräver att man på fältet utvecklar metoder för ett vidgat och fördjupat sökande efter orsaker och samband som leder till medicinsk och social ohälsa. Instrument för förebyggande, behandling och rehabilitering måste skapas. Ett ökande behov av dokumentation och information inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten kan förutses. Samtidigt växer medvetenheten om ett begränsat expansionsutrymme varför det också blir allt mer angeläget att värdera effekt och nytta av gjorda insatser ur såväl social, ekonomisk som medicinsk, psykologisk synvinkel.

Dessa förändringar inom hälso- och sjukvård och socialtjänst påverkar i hög grad de olika personalkategoriernas arbetsuppgifter och detta kräver i sin tur kunskap och förståelse för problem som hänger samman med planering, organisations- och personalutveckling.

När primärvården nu inom den landstingskommunala hälso- och sjukvården får det primära ansvaret för hälso- och sjukvården och den primärkommunala socialtjänsten får motsvarande lokalområdesansvar inom sitt ämnesområde bör förutsättningar kunna skapas för en bättre och samlad samhällsplanering.

Bengt Scherstén

Gästredaktör för detta temanummer har varit Bengt Scherstén, professor i allmän medicin vid vårdcentralen i Dalby.